

### [Peder Jakobsen.]

er ophørt —; er Bestemmelsen i Lovforslaget § 1, Stk. 1, sidste Linie, hvor der staar: at Udførselen kun maa foregaa gennem dertil af Ministeren nedsatte Udvalg.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister: Er der slet ikke Udsigt til, at private Eksportører og, ligestillet med dem selvfølgelig, vore Slagterier og Mejerier selv kan faa Lov til at deltage i Eksporten? Det mest naturlige maa dog være, at de, der i det væsentligste fremskaffer Varen, ogsaa faar Lov til at sælge den. Kunde man ikke finde en saadan Form, at man kom ud over disse Besværligheder? Vel ved jeg, at Staten skal have Indseende med det, men jeg vil dog gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister: Kunde man ikke f. Eks. finde frem til, at man gav Slagterierne, Mejerierne, Landbrugsorganisationerne ligefrem en Slags Eksportlicens, selv om Staten selvfølgelig skulde være retningsgivende med Hensyn til, hvor Varerne skulde hen og i hvor store Kvanta? Naar der slet ikke er Udsigt til en Ændring af det Forhold, at Staten ene og alene er Salgschef for hele vor Landbrugseksport, maa dette være en Overvejelse værd, og der maa være Spørgsmaal her, som man kunde tage op til Drøftelse.

Jeg siger ikke dette for at angribe de forskellige Eksportudvalg, der sorterer under den højtærede Landbrugsminister, men fordi det er min Overbevisning, at vore udmærkede Slagterier og Mejerier, private Eksportører, og hvem der nu ellers kunde være Tale om, hvis de fik lidt mere Haand i Hanke med Eksporten, kunde skaffe baade den enkelte og Landet mindst lige saa meget af den haardt tiltrængte Valuta, som der kommer ind i Øjeblikket. Jeg synes ogsaa, at det er et ganske rimeligt Forlangende, Slagterierne fremsætter i den Henvendelse, de har rettet til Landbrugsministeriet om at faa Del i en eventuel Mereeksport af slagtet Kød. Det bør imødekommes, saaledes at vore Slagterier kommer med i dette Arbejde. Vi har jo udmærkede Kreaturslagterier ud over Landet i Forbindelse med vore Sviner-slagterier, hvor man baade har Lokaler og Arbejdskraft til Raadighed, som langtfra udnyttes efter deres fulde Kapacitet, ikke fordi Landbruget saboterer Produktionen paa Grund af, at Priserne er smaa, men fordi Landbruget mangler Raastoffer, saaledes at der ikke kan skaffes Arbejderne fuld Beskæftigelse hele Tiden, hvorfor Lokalerne heller ikke bliver udnyttet. Jeg ved godt, at der kan være visse sanitære Vanskeligheder, men hvis man viser god Vilje fra alle Sider, maa der kunne findes en Løsning. Det

maatte ogsaa være naturligt, synes jeg, at knytte vore udmærkede Slagteridirektører, Funktionærerne og Privateksportørerne til Eksporten. De er jo hver for sig Ekspertter paa deres Omraade, og som det er i Øjeblikket, er alle disse Led faktisk kun Leverandører til Staten, som saa igen er Salgschef for hele vor Landbrugseksport. Ogsaa med Henblik paa hele vor Valutasituation maa man spørge sig selv, om der ikke med Fordel for Landet kunde ændres lidt ved det Princip, som nu har raadet i Aarevis. Ellers maa man jo sige, at de, som dengang lavede Loven, var endog meget fremsynede.

Jeg kunde tænke mig, at der i et Udvalg vilde være adskillige Spørgsmaal at stille den højtærede Landbrugsminister, og jeg vil derfor gerne anbefale, at det foreliggende Lovforslag behandles i et Udvalg.

**Aksel Larsen:** Den højtærede Landbrugsminister har ved en tidligere Lejlighed gjort opmærksom paa den uimodsigelige Kendsgerning, at den internationale Handel er organiseret som Statshandel, og derfor forekommer det mig, at man maa lade alle konservative Ønskedrømme fare om at komme bort fra en Statshandel, en statsorganiseret Udenrigshandel paa dette Omraade. Jeg tror, man bliver nødt til at gennemføre Lovforslaget, som det her foreligger, og jeg kan tilsige min Gruppens Medvirken dertil. Paa den anden Side betyder Medvirken i Princippet til en Lovgivning jo ikke, at man fraskriver sig Retten til at tale med om, om den muligvis kunde udformes paa en lidt bedre Maade, eller til at skaffe sig Indseende med, hvorledes den bliver praktiseret, og eventuelt komme med gode Raad om, hvorledes den kunde praktiseres bedre. Jeg vil i hvert Fald støtte det her fremkomne Ønske om en Udvalgsbehandling af dette Lovforslag.

Det er muligt, at selve Lovforslaget ikke kan udformes anderledes eller bedre — jeg har i hvert Fald i Øjeblikket ingen Forslag i saa Henseende —, men paa den anden Side forekommer det mig rimeligt, at Rigsdagen enten her i Tinget eller i et Udvalg faar nærmere Oplysninger om, hvorledes det gaar med Afsætningen af danske Landbrugsprodukter i Udlandet. Jeg tænker her paa Oplysninger om, hvorledes det gaar med Opfyldelsen af de forskellige Handelstraktater, der er afsluttet, Oplysninger om den Pris, der opnaas for Landbrugsprodukter i de forskellige Lande, og Oplysninger om, hvorledes man under Hensyntagen til visse maaske ugunstige Handelstraktater, der er afsluttet, udnytter Mulighederne for allige-